

DRAUDZE: KALPOJOT CILVĒCEI

S A B A T A P Ē C P U S D I E N A I

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 16:5; 1. Kor. 1:2; 1. Pēt. 2:9; Mat. 28:19, 20; Jāņa 17:21, 22; Ap. d. 15:1-29.

ATMIŅAS PANTS:

„To es rakstu tev, cerēdams drīz nākt pie tevis; bet ja es aizkavētos – lai tu zinātu, kā pienākas izturēties Dieva namā, kas ir dzīvā Dieva draudze, patiesības balsts un pamats.” (1. Tim. 3:14, 15)

GALVENĀ DOMA:

„Mums vajadzētu atcerēties, ka draudze, lai arī cik vāja un kļūdaina, ir vienīgā institūcija virs zemes, kam Kristus velta Savas vislielākās rūpes.” (Elena Vaita „Izmeklētas vēstis”, 2. sēj., 396. lpp.)

Daudziem draudze nav tāda, kādai tai vajadzētu būt (pilnīgi vienalga, kāpēc). Daži cilvēki pat runā par „kristietību bez draudzes”, taču šī koncepcija ir pretrunīga. Citi uzstājas pret „organizētu reliģiju” (vai tad „dezorganizēta reliģija” būtu labāka?). Bībele skaidri māca, cik svarīga ir draudze. Tā nav izvēle, tai ir izšķiroša loma glābšanas plānā. Tāpēc nav brīnums, ka, lielajai cīņai attīstoties, sātans spēcīgi strādā pret to, īpaši tāpēc, ka draudze ir svarīgs līdzeklis, ar kura palīdzību grēcinieki uzzina par Dieva glābšanas piedāvājumu. Draudze, kā rakstīja Pāvils, ir „Dieva nams”, pat „patiesības balsts un pamats” (1. Tim. 3:15). Draudze nav cilvēku izgudrojums, to ir izveidojis Dievs, lai kļūdainie grēcinieki varētu nonākt glābjošās attiecībās ar Viņu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. novembrī.

DRAUDZES BŪTĪBA. 1. DAĻA

Runājot par kaut kā būtību, mēs parasti interesējamies par tā izcelsmi, darbību un nolūku. Līdz ar vairākiem salīdzinājumiem draudzes attēlošanai Bībele lieto īpašu vārdu attiecībā uz to: „ecclesia”, kas nozīmē „izsaukts” vai „izaicināts”. Lai-cīgajā grieķu dzīvē vārds galvenokārt tika lietots, lai aprakstītu pilsoņu grupu, kas bija izsaukta ārā no savām mājām uz sanāksmi kādā publiskā vietā. Jaunā Derība šo vārdu lieto šajā vispārīgajā nozīmē.

Grieķu Vecās Derības tulkojumā (Septuagintā) Israēla „draudze”, īpaši tad, kad tā sapulcējās Kunga priekšā reliģiskos nolūkos, arī tiek saukta par „ecclesia”.

Jūdi bija „izsaukti” būt par Dieva īpašajiem ļaudīm, un pirmie kristieši, iespējams, izmantoja šo vārdu, lai identificētu tos jūdus un pagānus, kas kā Dieva žēlastības saņēmēji bija aicināti būt par Kristus lieciniekiem. Jaunajā Derībā draudze nozīmē uzticīgo apvienību visā pasaulē. Svarīgi ir atzīmēt, ka vārds „ecclesia” nekad nav lietots attiecībā uz ēku, kurā notiek dievkalpojums. Tikpat nozīmīgi ir tas, ka, lai gan vārds „sinagoga” sākotnēji apzīmēja ļaužu sapulci, kas sanākuši kopā kāda īpaša iemesla dēļ, kristieši labprātāk izmantoja vārdu „ecclesia”. Neskatoties uz to, abi vārdi norāda, ka draudze Jaunajā Derībā vēsturiski bija Vecās Derības draudzes – Israēla „draudzes” – turpinājums (Ap. d. 7:38).

Vispārīgi runājot, vārds „ecclesia” norāda uz ļaužu grupu, kas izsaukta pēc Dieva iniciatīvas. Kā tas izskaidro to, kā Pāvils izmanto šo vārdu trijos dažādos līmeņos: 1) draudze personīgajās mājās (Rom. 16:5, 1. Kor. 16:19), 2) draudze pilsētās (1. Kor. 1:2, Gal. 1:2) un 3) draudze plašākā apgabalā (Ap. d. 9:31)? _____

„Ecclesia” attēlo jebkuru cilvēku grupu, kas ir sapulcējušies kopā, pamatojoties uz kopīgajām glābjošajām attiecībām ar Kristu. Tas nozīmē, ka atsevišķas draudzes nav tikai daļa no visas draudzes, bet katra vienība aino visu veselumu. Vēl vairāk, draudze ir viena visā pasaulē, bet vienlaikus tā atklājas katrā sanāksmē.

Padomā par savu vietējo draudzi, kas pārstāv visu lielo Dieva draudzi. Kādu atbildību tas uzliek tavai draudzei un arī tev kā daļai no tās? _____

DRAUDZES BŪTĪBA. 2. DAĻA

Līdzās pašam vārdam „ecclesia” Jaunajā Derībā minēti vairāki ar draudzi saistīti salīdzinājumi, kas turpina izskaidrot tās būtību un funkciju. Šodien aplūkosim tikai divus svarīgus priekšstatus attiecībā uz draudzi: draudze kā Dieva ļaudis un draudze kā Kristus miesa.

1. „Dieva ļaudis” kā jēdziens Bībelē tiek lietots attiecībā uz Israēla bērniem (5. Moz. 14:2). Izlasi 1. Pēt. 2:9, kur šis jēdziens skaidri tiek attiecināts uz kristiešiem. Kā lai mēs saprotam, ko tas nozīmē mums šodien? _____

Ievēro: lai gan jēdziens ir attiecināts uz kristiešiem, tas vēl joprojām tiek lietots, lai aprakstītu Israēla tautu (Lūk. 1:68, Rom. 11:1, 2). Kā redzams, Jaunā Derība attiecina šo jēdzienu uz draudzi tādā veidā, kas liek domāt par pēctecību un pilnības sasniegšanu. (Skat. Gal. 3:29)

2. „Kristus miesa” – Rom. 12:5, 1. Kor. 12:27 un Ef. 1:22, 23 aino draudzi kā Kristus miesu. Kā šie panti palīdz mums labāk saprast tās būtību un funkciju? _____

Šajos pantos var atrast daudzas domas, no kurām visbūtiskākā, šķiet, ir par vienotību (skat. trešdienas tēmu), ko vajadzētu redzēt draudzē. Šī doma ir izteikta arī citur Jaunajā Derībā, īpaši 1. Kor. 12. nodaļā, kur Pāvils raksta: „Jo, kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi daudzie miesas locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus. Jo arī mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu, gan jūdi, gan grieķi, gan vergi, gan brīvie; un mēs visi esam dzirdināti ar vienu Garu. Jo arī miesa nesastāv no viena, bet no daudziem locekļiem. Ja kāja sacītu: tā kā es neesmu roka, es nepiederu pie miesas, – tomēr tā pieder pie miesas. Un, ja auss sacītu: tā kā es neesmu acs, tad es nepiederu pie miesas, – tomēr tā pieder pie miesas. Ja visa miesa būtu acs, kur paliktu dzirde? Ja visa miesa būtu dzirde, kur paliktu oža?” (1. Kor. 12:12-17)

Daži cilvēki slimo ar autoimūnām slimībām: viņu imūnsistēma nevis aizsargā ķermeni, bet uzbrūk tam. Padomā, kā šī līdzība attiecas uz draudzi kā „Kristus miesu”.

DRAUDZES MISIJA

Draudze kā „Kristus miesa” nozīmē, ka tai ir jādara tas, ko Kristus būtu darījis, ja Viņš vēl joprojām būtu virs zemes miesā. Šī iemesla dēļ draudze kā „sapulce” ir izsaukta esamībā. Draudzei nav vienkārši misija, bet gan draudze ir misija.

Izlasi Mat. 28:19, 20. Kas šeit ir teikts par draudzes misiju? _____

Misija ietver cilvēku izsūtīšanu, lai stāstītu par Dievu. Tieši to pats Dievs darīja ar Israēla praviešiem (Jer. 7:25) un ar apustuļiem (Lūk. 9:1, 2; 10:1, 9). Jēzus izsūtīja Savus mācekļus tieši tāpat, kā Tēvs bija sūtījis Savus (Jāņa 20:21). Draudze mūsdienās nevar darīt mazāk un palikt uzticīga savam aicinājumam.

Ko par draudzes misiju mums māca šie panti? Ef. 4:11-13, Mat. 10:5-8, Jēk. 1:27, Ef. 1:6 un 1. Pēt. 2:9. _____

Skaidrs, ka evaņģelizācija draudzes misijā ir galvenais. Draudze pastāv arī tāpēc, lai pamācītu ticīgos, lai paaugstinātu patieso pielūgsmi un lai iesaistītos sociāla rakstura jautājumos.

Lai gan draudze saskaras ar daudziem izaicinājumiem, viens no grūtākajiem jautājumiem ir noturēt pareizo līdzsvaru izpratnē par misiju. No vienas puses, būtu ļoti viegli iesaistīties sociālās reformās un strādāt sabiedrības un tās atveseļošanas labā. Lai gan šis darbs ir svarīgs, tam nekad nedrīkst ļaut noslāpēt draudzes misiju mantot pazudušos cilvēkus Jēzum un sagatavot tos Viņa atnākšanai. Vienlaikus mums ir jāizvairās no galējības, dzīvojot tā, it kā katrs virsraksts signalizētu pasaules galu, un tāpēc atstājot novārtā ikdienas dzīves pienākumus. Mums ir vajadzīga dievišķa gudrība, lai zinātu, kā iegūt pareizo līdzsvaru.

Kā tu esi iesaistīts draudzes misijā? Vai tu varētu darīt vairāk, nekā dari? Kāpēc tavai garīgajai augšanai ir svarīgi, lai tu iesaistītos draudzes aicinājumā? _____

DRAUDZES VIENOTĪBA

Draudze, kas ainota kā Dieva „izsaukta”, kā „Dieva ļaudis”, kā „Kristus miesa” un kā Svētā Gara templis, ir domāta kalpošanai jeb misijai. Vienotība draudzē ir svarīga, jo bez tās draudze nevar veiksmīgi izpildīt savu misiju. Nav brīnums, ka, tuvojoties Kristus zemes dzīves noslēgumam, Viņa prātu nodarbināja vienotības jautājums (Jāņa 17:21, 22).

Jēzus lūdza par draudzes vienotību (Jāņa 17:21, 22); Pāvils pārliecināja ticīgos par to (Rom. 15:5, 6). Kā mums saprast vienotību, kas izteikta šajos pantos? Ko šī vienotība nozīmē? _____

Vienotība, par ko Kristus lūdza un ko Pāvils aicināja ticīgos iegūt, noteikti ir ietverta jūtu, domu, rīcības un vēl daudz kā vienotībā. Tā nav saskaņa, ko var iegūt ar sociālām „tehniskām”, diplomātijas prasmēm vai politiskām atrunām. Tā ir dāvana, kas piešķirta ticīgajiem, ja viņi mājo Kristū (Jāņa 17:22, 23) un tiek uzturēti Dieva Tēva spēkā (Jāņa 17:11).

Izlasi 1. Kor. 1:10 un 2. Kor. 13:11. Kā mēs varam sasniegt to, uz ko Pāvils aicina šajos pantos? _____

Nav šaubu, ka mēs visi esam atšķirīgi cilvēki un mums ir atšķirīgi uzskati par daudzām lietām, uzskati, kas reizēm var padarīt vienotību sarežģītu. Lai gan stress un spriedze visos draudzes līmeņos ir neizbēgama, mums visiem ir jāsauglabā pazemīga attieksme, pašaieliedzība un ilgas pēc labā, kas ir lielākas par mums pašiem. Tik daudz dažādu novirzienu rodas savtības un lepnuma dēļ, kā arī tāpēc, ka pastāv ilgas paaugstināt sevi un savus uzskatus pāri citiem. Nevienam no mums uzskati nav līdz galam pareizi, neviens no mums nesaprot visu pilnīgi. Lai arī kādas neizbēgamas atšķirības var rasties, mums visiem ik dienas ir jāņem savs krusts, ik dienas jāmirst sev, ik dienas jāmeklē ne tikai savs, bet arī citu labums, kā arī draudzes kopīgais labums, tad daudzas problēmas, ar kurām mēs cīnāmies un kas kavē mūsu darbu, pazudīs.

Īsāk sakot, vienotība sākas ar katru no mums kā Kristus sekotāju personīgi – ne tikai vārdos, bet pašuzpurīgā dzīvē, kas vairāk veltīta Dieva lietai un labumam nekā mums pašiem.

DRAUDZES VADĪŠANA

Vadīt nozīmē panākt, lai viss notiek. Tas attiecas vispārīgi uz sociālo dzīvi, un tā ir arī patiesība par draudzes dzīvi. Vadišana ietver arī organizēšanu, kas nozīmē organizēt lietas tā, lai tās funkcionētu saskaņā ar noteikumiem, priekšrakstiem un struktūrām, kas paredzētas, lai sekmētu uzdevumu veikšanu. Vadišanā svarīgas ir arī pilnvaras. Kam ir tiesības atļaut veikt kādus pienākumus, un kas var tikt pilnvarots tos veikt praktiskā draudzes dzīves līmenī? Dažādās atbildes uz šiem jautājumiem ir vadījušas pie dažāda veida draudzes vadīšanas sistēmām.

Septītās dienas adventistiem draudzes vadīšanā ir ieviesta pārstāvnieciskā sistēma. Ideāli, ja vadība darbojas tikai kā pārstāvji, saņemot pārstāvja pilnvaras un atbildību no draudzes locekļiem. Nepietiek, ja vienkārši parādām, ka draudzes vadības sistēma ir balstīta uz Rakstiem. Varas īstenošanai sistēmas iekšienē ir jāparāda izpratne par Bībeles vērtībām.

Izlasi Ap. d. 15:1-29. Kādus principus mēs varam mācīties no šie pantiem, kas ir iekļauti draudzes organizācijā un vadīšanā? _____

Lai arī ko mēs varam mācīties no šiem pantiem par draudzes vadīšanu, vienam ir jābūt skaidram: draudzes organizācijai ir jābūt centrētai uz evaņģēlija vēsts izplatīšanu. Pēc Bībeles laba draudzes vadīšana ir tikai tāda, kas veicina tās misiju un evaņģelizāciju.

Mums ir arī jāatceras, ka, lai gan Kristus īsteno Savu varu caur draudzi un tās ieceltajiem vadītājiem, Viņš nekad nav nodevis Savu varu viņu rokās. Viņš ir un paliek draudzes galva (Ef. 1:22). Agrīnā draudze apzinājās faktu, ka tā nevar īstenot savu varu neatkarīgi no Kristus un Viņa Vārda. Ap. d. 15:28 sanāksmē bija svarīgi, lai tas, ko viņi bija nolēmuši, patiktu Svētajam Garam, patiesajam Kristus pārstāvim. Tie, kas vada draudzi mūsdienās, nevar rīkoties citādi.

Pārdomā Mat. 20:24-28 un 23:8. Kas šeit ir pateikts par draudzes varas īstenošanu visos līmeņos? _____

Cik labprātīgs tu esi kalpot citiem? Padomā par saviem motīviem, kādi tie ir attiecībā uz to, ko tu dari draudzē, vienalga, kāds ir tavs ieņemamais amats? Kādi ir šie motīvi, un kā tie var vēl vairāk saskanēt ar Vārdā atklātajiem principiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi angļu val. Raoul Dederen, "The Church," 538.- 581. lpp., publicēts Raoul Dederen (izd.), Handbook of Seventh-day Adventist Theology; kā arī Elenas Vaitas „Liecības sludinātājiem un evaņģēlija darbiniekiem” nodaļu „Tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā”, 361.-364. lpp.; „Liecības draudzei” 5. sēj., nodaļu „Draudze – pasaules gaismā”, 455.-467. lpp.

„Ja cilvēks ir pārliecināts par saviem spēkiem un cenšas iegūt varu pār saviem brāļiem, izjūtot, ka viņam ir tāda autoritāte, lai varētu savu gribu ieviest kā valdošo spēku, vislabākais un vienīgais drošais ceļš ir atstādīnāt viņu no amata, lai netiktu izdarīts liels ļaunums un viņš nepazaudētu savu dvēseli, kā arī nepakļautu briesmām citu locekļu dvēseles. [...] Ja šie cilvēki neizmainīs savu uzsākto ceļu, šī tieksme padarīt viņus par pavēlniekiem pār Dieva mantojumu radīs sekas. [...] Cilvēka stāvoklis nepadara viņu ne par mata tiesu lielāku Dieva acīs. Dievs vērtē tikai raksturu.” (Elena Vaita „Liecības sludinātājiem un evaņģēlija darbiniekiem”, 362. lpp.)

„Kristus draudzes misija ir glābt bojā ejošos grēciniekus, darīt cilvēkiem zināmu Dieva mīlestību un mantot viņus Kristum šīs mīlestības spēkā. Patiesība šim laikam ir jāienes zemes vistumšākajos stūrīšos, un šis darbs var sākties mājās.” (Elena Vaita „Liecības draudzei” 3. sēj., 381. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mūsu draudzei, bez šaubām, ir problēmas. Jēzus to paskaidroja šādi: „Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: "Debesu valstība ir līdzīga cilvēkam, kas labu sēklu sēja savā tīrumā. Bet, ļaudīm guļot, nāca viņa ienaidnieks un iesēja nezāli kviešu starpā, un aizgāja.”” (Mat. 13:24, 25) Izlasi līdzību līdz galam. Kā mēs šos Jēzus teiktos vārdus varam attiecināt uz savu draudzi, un kā mēs izturamies pret tiem, kas rada problēmas? Vai tas nozīmē, ka nav tādu apstākļu, kuru dēļ kādu varētu izslēgt no draudzes? Skat., piemēram, Tit. 3:10, 11 un Rom. 16:17.

2. Ko tu atbildētu kādam, kurš, uzskatīdams, ka draudze ir samaitāta, ir nolēmis aiziet no „miesas” un būt viens?

3. Mūsu draudze piekrīt uzskatam, ko sauc par „visu ticīgo priesterību”. Ko ietver šis uzskats? Kādas atbildības mums uzliek šis uzskats?

4. Pārrunājiet grupā, kādi ir iespējamie draudi mūsu kā draudzes vienotībai. Kādi jautājumi pagātnē ir radījuši draudzē šķelšanos? Ko mēs varam mācīties no pagātnes, kas var palīdzēt mums izvairīties no līdzīgiem atgadījumiem nākotnē?